

KLAGANDE

Göteborgs kommun

MOTPART

Polismyndigheten

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 1 juli 2019 i mål nr 14927-18, se bilaga A

SAKEN

Förordnandeområde för ordningsvakter

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom.

YRKANDEN M.M.

Göteborgs kommun yrkar att kammarrätten beviljar kommunen tillstånd att få förordna ordningsvakter i enlighet med ansökan.

Polismyndigheten anser att överklagandet ska avslås och anför följande.

Det är Polismyndighetens inställning att aktuellt ställningstagande är att anse som information, vilken lämnats som ett led i myndighetens service-skyldighet. Denna information är inte överklagbar.

Det är vidare Polismyndighetens uppfattning att det endast är enskild ordningsvakt som kan ansöka om och erhålla ett överklagbart beslut om

förordnande enligt 3 § lagen (1980:578) om ordningsvakter, förkortad LOV. Detta framgår av 3 § LOV jämfört med 1 § ordningsvaktsförordningen (1980:589) liksom av prop. 1979/80:122 s. 34. Polismyndigheten är därmed förhindrad att fatta beslut om sådant förordnande för det fall att sökanden är t.ex. kommun, landsting eller annan sakägare. Då Polismyndigheten är förhindrad att fatta beslut enligt 3 § LOV avseende annan sökande än enskild ordningsvakt, lämnas information till denna sökande för att tillgodose det behov av upplysning och besked som ändå får anses finnas hos andra parter. Denna information lämnas inom ramen för förvaltningslagens serviceskyldighet. Informationen är att anse som formlös utan egentlig verkan då sökanden inte är att anse som rättmätig sökande, innehållande uppgifter om Polismyndighetens eventuella bedömning av det aktuella området för det fall att rättmätig sökande inkommer med ansökan om förordnande. Nuvarande lagstiftning är inte tillfredställande på detta område varför hemställan om lagstiftningsförändring gjorts till Justitiedepartementet. Enligt uppgift tillsätts en utredning av departementet för att utreda bl.a. denna fråga.

Göteborgs kommun anför följande med anledning av Polismyndighetens yttrande.

Polismyndighetens nya tolkning av lagstiftningen leder till ett märkligt resultat och det kan ifrågasättas om det verkligen är en tolkning som är förenlig med lagstiftningens syfte. Det framgår varken explicit av lagtext, förordning eller av förarbeten att det skulle föreligga ett hinder för exempelvis en kommun att hos Polismyndigheten ansöka om tillstånd att få förordna ordningsvakter enligt 3 § LOV. Det är således fullt möjligt för Polismyndigheten att besluta om det, på så sätt som myndigheten gjort tidigare vilket även prövats av domstol. Det har inte skett någon förändring i lagtext eller tillkommit någon ny praxis som motiverar Polismyndighetens nu ändrade ställningstagande.

För en kommun som vill kunna få frågan om särskilt behov av ordningshållning av väsentlig betydelse från allmän synpunkt prövad innebär Polismyndighetens nu angivna tolkning att kommunen skulle behöva anlita en ordningsvakt som ansöker om förordnande för kommunens räkning redan innan det finns ett uppdrag att utföra. I förevarande fall är det kommunfullmäktige som beslutat om att staden ska ansöka om tillstånd att få förordna ordningsvakter enligt 3 § LOV. Rätten att ansöka om förordnande för kommunens räkning skulle i sådant fall kommunalrättsligt behöva delegeras till en anställd ordningsvakt. För det fall ordningsvakten inte är anställd av kommunen behöver en upphandling göras redan inför ansökan, där kommunen uppdrar åt ordningsvakten att ansöka för kommunens räkning. Om ansökan sedan bifalles följer förordnandet den enskilde ordningsvakten, vilket medför begränsningar avseende möjligheterna att byta leverantör. Detta medför att det behöver finnas en färdig upphandling avseende de ordningsvakter som kan komma att anlitas för eventuella uppdrag redan innan en ansökan om att få förordna dessa görs.

Polismyndighetens nya tolkning får således orimliga konsekvenser för sakägare med berättigat intresse av prövning av om förutsättningarna för förordnanden enligt 3 § LOV kan anses uppfyllda. Hänsyn bör tas till de konsekvenser det medför att bevisbördan avseende det särskilda behovet av väsentlig betydelse från allmän synpunkt som vid en sådan tolkning ligger på varje enskild ordningsvakt.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Polismyndigheten har avslagit Göteborgs kommuns ansökan om att få förordna ordningsvakter avseende vissa platser i stadens centrala delar, med innebörden att platserna ska fastställas som s.k. förordnandeområden enligt 3 § LOV. Frågan i målet är om Polismyndighetens beslut utgör ett överklagbart beslut.

Överklagbart beslut enligt LOV

Den som inte är polisman får enligt 1 § LOV förordnas som ordningsvakt för att medverka till att upprätthålla allmän ordning. Avsikten är att ordningsvakterna ska ses som ett komplement till en samhällsfunktion som i första hand ligger på Polismyndigheten. Ordningstvakter får enligt 2 § LOV tjänstgöra för vissa ändamål och på vissa platser, bl.a. vid allmänna sammankomster och offentliga tillställningar.

Om det finns ett särskilt behov och det är av väsentlig betydelse från allmän synpunkt får ordningstvakter enligt 3 § LOV även förordnas i andra fall än de som avses i 2 § samma lag. I ett förordnande ska Polismyndigheten ange för vilken verksamhet och inom vilket område förordnandet gäller. Ett förordnande enligt 3 § ska även innehålla uppgift om tjänstgöringsställe (5 § LOV). I 1 § ordningstvaktsförordningen finns även uppgifter om vad en ansökan om förordnande av ordningstvakt ska innehålla. Av bestämmelsen framgår att det är den enskilde ordningstvaktan som betraktas som sökande. I 11 § samma förordning regleras även den avgift som tas ut vid prövning av en ansökan enligt 1 §.

Den utredning som låg till grund för LOV föreslog en delvis annan ordning än den som senare antogs av riksdagen. Utredningens förslag innebar bl.a. att Polismyndigheten, vid sidan av själva förordnandet för ordningstvaktan, även skulle fatta särskilda beslut om områden för ordningstvaktsverksamhet (se SOU 1978:33 s. 215 f.; jfr lagförslagets 4 § på s. 19). Förslaget om särskilda beslut om ordningstvaktsområden förkastades dock av departementschefen som i samband därmed hänvisade till att i ett förordnande av en ordningstvakt ska det område för vilket förordnandet gäller preciseras (prop. 1979/80:122 s. 34 f.).

Polismyndigheten ska alltså inte fatta särskilda beslut om inom vilka områden upprätthållandet av allmän ordning kan behöva kompletteras med ordningstvakter (förordnandeområden). I stället ska Polismyndigheten inom

ramen för ett och samma beslut pröva om aktuella områden uppfyller villkoren i 3 § LOV och om den enskilda ordningsvakt som ansökan avser uppfyller kvalifikationskraven i 4 § LOV.

Kammarrättens tolkning är att aktuella bestämmelser i LOV förutsätter att det är en enskild ordningsvakt som ska ansöka om förordnande. Däremot finns det inget hinder mot att en kommun eller ett bevakningsföretag kan ansöka för enskilda ordningsvaktens räkning eller ligga bakom en ansökan från en enskild ordningsvakt.

Göteborgs kommun har ansökt om att vissa platser i stadens centrala delar ska utgöra förordnadeområden enligt 3 § LOV. Polismyndigheten har i det överklagade beslutet gjort bedömningen att det inte finns något särskilt behov av ordningshållning inom de områden som omfattas av kommunens ansökan. Det finns inte några ansökningar avseende förordnande av enskilda ordningsvakter för tjänstgöring i områdena och Polismyndigheten berör i sitt beslut inte heller frågan om sådana förordnanden. Med hänsyn härtill kan Polismyndighetens ställningstagande i frågan om förordnandeområde inte anses utgöra ett beslut enligt 3 § LOV. Ställningstagandet är därmed inte överklagbart med stöd av 10 § LOV.

Överklagbart beslut enligt 41 § förvaltningslagen (2017:900)

Ett beslut får överklagas om beslutet kan antas påverka någons situation på ett inte obetydligt sätt (41 § förvaltningslagen).

Enligt kammarrättens mening ger LOV inte utrymme för Polismyndigheten att meddela särskilda beslut om förordnandeområden. Regleringen i LOV förutsätter i stället att det är den enskilda ordningsvakten som ansöker om att bli förordnad och att frågan om förordnandeområde prövas inom ramen för ordningsvaktens ansökan.

Polismyndigheten har därför inte haft laglig möjlighet att bifalla kommunens ansökan. Beslutet saknar därför rättslig verkan. Med hänsyn till regleringen i LOV kan beslutet inte heller anses få några faktiska verkningar i den meningen att det skulle påverka eller inskränka kommunens möjligheter att agera för att ordningsvakter ska finnas på fler platser i kommunen. Med andra ord är de konsekvenser som kommunen tar upp konsekvenser av LOV:s utformning och inte rättsliga eller faktiska verkningar av det överklagade beslutet. Eftersom Polismyndighetens beslut saknar verkningar för kommunen får det i stället ses som en underrättelse från Polismyndigheten om vilket myndighetens beslut kunde antas bli om någon ordningsvakt skulle ansöka om att förordnas för tjänstgöring i något av de områden som omfattas av kommunens ansökan. Beslutet är därför snarast att jämföras med ett sådant förhandsbesked som inte är överklagbart (jfr RÅ 1990 ref 100). Mot denna bakgrund skulle förvaltningsrätten ha avvisat överklagandet, varför domen ska upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Petter Classon

Birgitta Henriksson

Anna Rusth-Borg

referent

(skiljaktig mening)

Tf. kammarrättsassessorn Anna Rusth-Borgs skiljaktiga mening

Jag instämmer i majoritetens bedömning avseende frågan om beslutets överklagbarhet enligt lagen om ordningsvakter, men har en avvikande uppfattning i resterande bedömning och får därför för egen del anföra följande.

Tillämpningsområdet för 41 § förvaltningslagen omfattar alla beslut som kan antas påverka någons situation på ett inte obetydligt sätt.

Bestämmelsen omfattar även beslut som saknar egentliga rättsverkningar, om beslutet har utformats på ett sätt som kan leda till att det ändå får konsekvenser enligt sitt innehåll. Ett beslut om ”råd”, ”anvisningar”, ”rekommendationer” eller liknande – som adressaten typiskt sett kan välja att följa eller bortse från – är alltså överklagbart enligt bestämmelsen, om beslutet har fått eller kan antas få faktiska konsekvenser (prop. 2016/17:180 s. 323 f.).

Avgörande för bedömningen av ett besluts överklagbarhet är alltså beslutets faktiska verkningar för den som berörs av det. Kännetecknande för ett förvaltningsbeslut är att det innefattar ett uttalande varigenom en myndighet vill påverka andra förvaltningsorgans eller enskildas handlande (se bl.a. RÅ 2004 ref. 8, RÅ 2007 ref. 7, HFD 2018 ref. 23 och HFD 2018 ref. 71).

Jag instämmer i majoritetens bedömning att beslutet inte har några rättsliga verkningar. Det förhållandet att beslutet saknar rättsliga verkningar hindrar emellertid inte, som framgått ovan, att det tillerkänns överklagbarhet.

Polismyndigheten har efter ansökan från kommunen meddelat ett beslut varigenom kommunens ansökan avslås. Beslutet redogör för Polismyndighetens prövning av förutsättningarna att bevilja ansökan. Enligt min mening är beslutet formulerat på ett sådant sätt att det får anses ägnat att uppfattas som bindande med följderna att påverka kommunens agerande på ett sådant sätt att kommunen inte ombesörjer att en ansökan om förordnande av ordningsvakt kommer in i tron att det är utsiktslöst, varpå det inte förordnas ordningsvakter för aktuellt område. För kommunen är därför beslutets faktiska verkningar att jämställa med de faktiska verkningar ett korrekt beslut enligt 3 § LOV medför.

Beslutet får därför anses medföra eller vara ägnat att medföra faktisk verkan för kommunen. Detta trots att beslutet inte innebär några rättsliga inskränkningar för framtida ansökningar om förordnande av ordningsvakt för området. Enligt min mening är beslutet därför överklagbart.

Beslut om förordnandeområde

Polismyndighetens möjligheter att förordna ordningsvakter regleras i LOV. Som konstaterats ovan utgör aktuellt beslut dock inte en prövning av förordnande av ordningsvakter utan en särskild prövning om ifall vissa områden kan utgöra som förordnandeområden. Eftersom det saknas lagligt stöd att meddela sådana beslut har Polismyndigheten enligt min mening fattat ett beslut utanför sin beslutskompetens. Jag menar därför att Polismyndighetens beslut ska undanröjas. En domstol har vid sin prövning inte längre gående befogenheter än beslutsmyndigheten (se bl.a. HFD 2018 ref. 23). Enligt min mening ska därför även förvaltningsrättens dom undanröjas.

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I GÖTEBORG**

Avd. 3

DOM

2019-07-01

Meddelad i Göteborg

Mål nr

14927-18

KLAGANDE

Göteborgs kommun

MOTPART

Polismyndigheten, region Väst

ÖVERKLAGAT BESLUT

Polismyndighetens beslut 2018-11-28, dnr A445.137/2018

SAKENFörordnande av ordningsvakter enligt lag (1980:578) om ordningsvakter,
förkortas LOV

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 617790

PostadressBox 53197
400 15 Göteborg**Besöksadress**

Sten Sturegatan 14

Telefon

031 - 732 70 00

Telefax

031 - 711 78 59

E-post: forvaltningsrattenigoteborg@dom.se
www.forvaltningsrattenigoteborg.domstol.se**Expeditionstid**måndag–fredag
08:00–16:00

BAKGRUND OCH DET ÖVERKLAGADE BESLUTET

Polismyndigheten, region väst (Polismyndigheten) beslutade den 28 november 2018 att avslå Göteborgs kommuns (kommunens) ansökan om förordnade av ordningsvakter på fyra geografiska platser inom Vallgraven i Göteborg; Brunnsparken, Kanaltorget, Gustav Adolfs torg och Kronhusparken. Tillstånd hade sökts för perioden måndag-torsdag och söndag kl. 11:00-23.00 och fredag-lördag kl. 11:00-01:00. Som skäl för beslutet angavs i huvudsak följande. Polismyndigheten har inhämtat yttrande från Polisområde Storgöteborg och Lokalpolisområde City. Båda polisområdena har i sina yttranden avstyrkt ansökan. Det föreligger för närvarande inte något särskilt behov av ordningshållning på sökta områden.

YRKANDEN M.M.

Kommunen överklagar beslutet och yrkar att förordnandet ska ske. De anför i huvudsak följande.

Ansökan är en del av stadens trygghetsfrämjande och brottsförebyggande arbete och syftar till att komplettera de polisiära insatserna. Det rör sig om centrala delar av staden där ett stort antal människor rör sig och där otryggheten upplevs som stor till följd av ordningsstörningar och brottslighet.

Det föreligger ett särskilt behov av ordningshållning av personal med särskilda befogenheter och det är av väsentlig betydelse från allmän synpunkt att komma tillrätta med de ordningsstörningar som medför otrygghet. Trots alla kommunens insatser och polisens arbete förekommer öppna ordningsstörningar. Detta skulle kunna motverkas av kommunala ordningsvakter på plats, som då har befogenheter att såväl avvisa, avlägsna som omhändertaga personer. Ordningsvakterna skulle kunna bidra till att

uppmärksamma polisen på olika former av ordningsstörningar, skadegörelse och brottslighet inom området.

Med hänsyn till att Polismyndigheten, såväl lokalt som centralt, anser området vara prioriterat är det svårt att förstå att det inte skulle föreligga ett särskilt behov av särskild ordningshållning på platsen. De satsningar som Polismyndigheten har gjort är inte tillräckliga för att i dagsläget upprätthålla de berättigade krav som såväl allmänheten som kommunen har på ordningshållningen av citykärnan. Det är vidare svårt för polisen att avdela det antal poliser som krävs för att upprätthålla allmän ordning på platserna.

Polismyndigheten anser att överklagandet ska avslås och anför i huvudsak följande.

Det sökta området ligger i primärområdet inom Vallgraven i Göteborg och är därmed en del av det område som lokalpolisområde Göteborg City uppgett som prioriterat när det gäller polisiär närvaro. Det är inte svårt att avdela det antal poliser som krävs för att upprätthålla allmän ordning på platsen utan att det får negativa konsekvenser för utförandet av andra mer prioriterade polisuppgifter.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 1 § LOV får i enlighet med vad som föreskrivs i lagen den som inte är anställd som polisman förordnas att som ordningsvakt medverka till att upprätthålla allmän ordning.

Av 2 - 2 b §§ LOV framgår en rad situationer där ordningsvakter får förordnas att tjänstgöra. Vidare framgår av 3 § LOV att ordningsvakter får

förordnas även i annat fall än som avses i 2 - 2 b §§ om det finns ett särskilt behov och det är av väsentlig betydelse från allmän synpunkt.

Enligt förarbetena till lagen utgör 3 § LOV ett undantag och den ska tillämpas restriktivt. Regeln är avsedd att användas först sedan det visat sig vara praktiskt omöjligt eller i varje fall mycket svårt att lösa ett problem på annat, godtagbart sätt. Avsikten är att det vid prövningen ska ske en sammanvägning dels av styrkan hos de särskilda intressen som påkallar bevakning av speciellt slag, dels av vikten att direkta polisuppgifter förbehålls polisutbildad personal och dels slutligen av de möjligheter som i praktiken föreligger att avdela polismän för den bevakningsuppgift som är aktuell. För att ett särskilt behov ska anses föreligga måste givetvis behovet avvika från vad som får anses vara normalt. I allmänhet torde de omständigheter som ligger till grund för ett sådant behov kunna förutsättas vara av övergående natur, men undantagsvis kan fråga vara om ett objekt vars speciella beskaffenhet gör en mera permanent förstärkning av skyddet nödvändig. Vid prövningen av om det är motiverat från allmän synpunkt bör beaktas såväl de berättigade krav som allmänheten, kommuner och enskilda har på att allmän ordning upprätthålls som vikten av att polisens generella ansvar för ordningens upprätthållande inte ska kunna sättas i fråga (prop. 1979/80:122 s. 29 och 66).

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om det finns förutsättningar för ett förordnande av ordningsvakter inom fyra områden inom Vallgraven i Göteborg; Brunnsparken, Kanaltorget, Gustav Adolfs torg och Kronhussparken.

Förvaltningsrätten konstaterar att det av handlingarna i målet framgår att de fyra områdena, i varierande utsträckning, drabbas av ordningsstörningar i form av olika typer av brottslighet såsom narkotikahandel och våldsbrott.

Vidare konstaterar rätten att det är ostridigt mellan parterna att det till följd av ordningsstörningarna inom Vallgraven finns intressen som påkallar bevakning av speciellt slag dvs. att det krävs att personal med särskilda befogenheter svarar för ordningshållningen. Förvaltningsrätten finner inga skäl att göra en annan bedömning.

Polismyndigheten har anfört att området prioriteras bl.a. genom hög polisiär närvaro och att myndigheten har förmåga att avdela polismän för den bevakningsuppgift som är aktuell. Kommunen menar att de satsningar som Polismyndigheten har gjort inte är tillräckliga för att i dagsläget upprätthålla de berättigade krav som såväl allmänheten som kommunen har på ordningshållningen av citykärnan.

Såsom redovisats ovan utgör den aktuella lagregeln ett undantag som ska tillämpas restriktivt. En sammanvägning ska göras av styrkan hos de särskilda intressen som påkallar bevakning av speciellt slag, vikten av att direkta polisuppgifter förbehålls polisutbildad personal och av de möjligheter som i praktiken föreligger att avdela polismän för den bevakningsuppgift som är aktuell.

Förvaltningsrätten bedömer att kommunen, såväl som allmänheten, har ett berättigat intresse av att tryggheten i området ökar. Mot detta måste dock vägas värdet av att direkta polisuppgifter förbehålls polisutbildad personal och de möjligheter som i praktiken föreligger att avdela polismän för den bevakningsuppgift som är aktuell. Förvaltningsrätten konstaterar att Polismyndigheten i detta fall uppgett att de har möjlighet att fördela resurser till det aktuella området. Vidare anser förvaltningsrätten att ordningsstörningarnas art i form av allvarliga lagöverträdelser i huvudsak påkallar polisiära insatser. Eventuella brister i de polisiära insatserna kan inte användas som argument för ett förordnade av ordningsvakter. Med beaktande av detta anser förvaltningsrätten att kommunen i detta fall inte

har visat att lagens krav på att det ska finnas särskilt behov för att förordna ordningsvakter är uppfyllt. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-03)

Maria Jolfors Detert
Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Bobby Bohlin (skiljaktig mening),
Mattias Hallberg och Ann-Mari Zackrisson deltagit.

Föredragande i målet har varit förvaltningsrättsnotarien Hanna Sandslätt.

Skiljaktig mening

Nämndemannen Bobby Bohlin är skiljaktig och anför följande.
Ordningsvakter bör finnas i området och arbeta i förebyggande syfte.
Överklagandet ska därför enligt min mening bifallas.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från beslutets datum.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.